

Kantoorgenoot als klachtenfunctionaris; klachtwaardigheid aan handelwijze advocaat is komen te ontvallen, schadeclaim cliënt afgewezen

Geschillencommissie Advocatuur

Bindend advies d.d. 18 september 2006 ADV06 0088
(mrs. Jurgens, Lemmens en Nauta-Sluis)

Diverse bezwaren van de cliënten tegen de wijze waarop de advocaat hun zaak behandeld heeft zijn gerechtvaardigd maar leiden niet tot een schadevergoeding nu de klachten genoegzaam tijdens de behandeling van de zaak aan de orde zijn geweest en de advocaat en de cliënt telkens over het vervolg weer overeenstemming hebben bereikt.

Feiten

De advocaat verleent bijstand aan een echtpaar in verband met een geschil, dat voortvloeit uit een koop-aannemings-overeenkomst van het in opdracht van cliënten gebouwde appartement. De bezwaren van de cliënten hebben betrekking op een gebrek aan inzet van de advocaat. Hij zou een schikkingsvoorstel hebben gedaan zonder het dossier te hebben bestudeerd, op basis van confraternele correspondentie zijn cliënten ten onrechte hebben geadviseerd om nog een definitieve reactie van de wederpartij af te wachten en zijn cliënten toezending van een concept voor een verzoekschrift hebben beloofd in plaats

waarvan zij een overigens ook nog geantidateerde declaratie ontvingen. Ook hebben de cliënten er bezwaar tegen dat een door hen bij het kantoor ingediende klacht is afgehandeld door een kantoorgenoot. De cliënten vorderen schadevergoeding gelijk aan het honorarium dat aan de advocaat is betaald en het bedrag dat zij aan hun wederpartij hebben moeten betalen, in het kader van deze procedure van bindend advies beperkt tot € 10.000.

Beoordeling van het geschil

Uit de overgelegde stukken blijkt dat de advocaat het dossier heeft bestudeerd alvorens het schikkingsvoorstel te formuleren. De commissie stelt bovendien vast dat de advocaat alvorens het schikkingsvoorstel aan de wederpartij te verzenden het telkens aangepaste concept hiervan tot vier keer toe aan de cliënten heeft toegezonden met het verzoek hem te laten weten of zij konden instemmen met de inhoud ervan. Vaststaat dat de cliënten zich expliciet akkoord hebben verklaard met de definitieve versie en derhalve met de daarin weergegeven aanpak. De gekozen insteek om vanwege proceseconomische redenen te trachten een schikking buiten rechte te bewerkstelligen kan de commissie medegelet op de aard van de vordering billijken. Er lag immers een ingewikkelde procedure in het verschiet.

De commissie kan voorts begrijpen dat de cliënten moeilijk konden volgen dat de advocaat na ontvangst van een confraterneel schrijven de advocaat van de wederpartij wederom en ondanks het late stadium waarop dit plaatsvond uitstel voor het geven van antwoord heeft verleend, maar stelt tegelijkertijd vast dat de cliënten ook hiermee hebben ingestemd.

Ten aanzien van het communicatiedefect waarover de cliënten zich beklagen, heeft de advocaat erkend in gebreke te zijn geweest. Hij heeft hiervoor zijn excuses aangeboden, die ook door de

cliënten zijn aanvaard. De advocaat heeft naar het oordeel van de commissie in dit opzicht gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend advocaat mag worden verwacht. Dit klemt temeer omdat het defect niet van dien aard was dat dit de zaak heeft geschaad.

Voor wat betreft de declaratie van 28 februari 2006 ziet de commissie niet in waarom hier sprake zou zijn van antidatering. De advocaat heeft naar het oordeel van de commissie genoegzaam uitgelegd waarom de aan deze nota ten grondslag liggende verrichting gedaateerd is op 2 januari 2006 en waarom de data van de nota en verzending van elkaar verschillen. Het valt de cliënten toe te geven dat het moment van verzending ongelukkig was omdat zij – als gevolg van het declaratiesysteem van het kantoor van de advocaat – in plaats van het aangekondigde arbitrageverzoek een declaratie ontvingen. Echter ook hierdoor hebben de cliënten geen nadeel geleden.

Het had naar het oordeel van de commissie op de weg van de advocaat gelegen om na afloop van de uiterste aan de wederpartij gestelde termijn sneller het concept-arbitrageverzoek op te stellen. De commissie stelt in dit verband vast dat de advocaat eerst twee weken na afloop van voornoemde termijn contact met de cliënten heeft opgenomen om hen te melden dat de wederpartij wederom niet had gereageerd. Hoewel de commissie van oordeel is dat de advocaat in dit opzicht onvoldoende voortvarend heeft gehandeld, staat vast dat ook deze handelwijze tussen partijen aan de orde is geweest en dat door cliënten en de advocaat hierover nadere afspraken zijn gemaakt. Hierdoor is de klachtwaardigheid aan deze handelwijze komen te ontvallen.

De commissie overweegt tot slot dat het eigen aan een interne klachtenregeling is dat een klacht over de eigen advocaat

De uitspraken zijn bewerkt door Germ Kemper, advocaat te Amsterdam. Bij de bewerking is de weergave van het standpunt van cliënt of advocaat over het algemeen ingekort; hier en daar zijn details weggelaten.

en gericht aan het kantoor door een kantoorgenoot wordt afgehandeld. Nu indachtig het vorenstaande de klacht van de cliënten is behandeld door de klachtenfunctionaris van het kantoor kan derhalve ook niet gezegd worden dat de klacht ten onrechte niet door een derde is behandeld.

Op grond van het voorgaande is de commissie van oordeel dat de klachten van de cliënten ongegrond zijn.

Beslissing

Het door de cliënten verlangde wordt afgewezen.

Noot

Het beeld dat oprijst, is dat van een zorgvuldige maar zo af en toe misschien net iets te trage advocaat, met cliënten die er telkens net even naast zitten in hun perceptie. Zo komen er kleine on-

gelukjes, als een declaratie in plaats van het door de cliënt verwachte concept voor een verzoekschrift wat onhandig aandoet en de vraag oproept of de advocaat en zijn boekhouding los van elkaar opererende eenheden zijn geworden. Iets vergelijkbaars geldt voor het bezwaar, dat de cliënten niet terstond maar pas twee weken later erover zijn geïnformeerd dat binnen de kennelijk gestelde termijn geen reactie is binnengekomen op hun schikkingsvoorstel. Zo'n termijn is voor de advocaat in die zin niet heilig, dat het volstrekt begrijpelijk is om nog even af te wachten of er niet een paar dagen later (te laat!) alsnog die bevrijdende positieve reactie komt, waar tegenover veel cliënten het volledig zal ontgaan waarom er een termijn wordt gesteld als die toch niet wordt gehandhaafd. De advocaat die daarop anticipeert, alleen al door zich voor te stellen dat zijn cliënten het

tijdstip van het aflopen van de termijn hebben genoteerd en dan ook meteen actie verwachten, bewijst niet alleen zijn cliënten maar ook zichzelf een dienst. Pikant is het bezwaar dat de uiteindelijk door de cliënten ingediende klacht niet door de advocaat zelf maar door een kantoorgenoot, aan wie kennelijk de rol van klachtenfunctionaris was toebedeeld, werd afgehandeld. De achterliggende gedachte is dat deze (betrekkelijke) buitenstaander makkelijker kan onderkennen dat er zo af en toe werkelijk iets fout is gegaan en een zekere objectiviteit in de discussie kan brengen waarmee de uitkomst van de klachtbehandeling meerwaarde verkrijgt. Zo'n algemeen uitgangspunt kan in een individueel geval juist weer averechts werken, zo blijkt.

GJK.

(advertenties)

18% van uw gesprekken is korter dan 10 seconden

En 55% van de zakelijke mobiele gesprekken is korter dan één minuut. Daarom betaalt u bij Orange voor alle gesprekken in Nederland per seconde. Zo betaalt u alleen voor wat u gebruikt. Starttarief € 0,06.

 nu Nokia 6300 voor €0
én 6 maanden gratis bundel
i.c.m. 2-jarig Business € 25

ga voor meer informatie naar orange.nl/zakelijk of bel gratis 0800 1451

Business Services

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet. Daarnaast zijn in deze databank door de Orde verzorgde samenvattingen opgenomen van een selectie van beslissingen vanaf 2004.
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius, mr. G.J. Kemper en mr. H.J. de Groot.

Zorgvuldig omgaan met belang wederpartij

Raad van Discipline Arnhem, 3 juli 2006
(mrs. Van der Pol, Brandsma, Hallmans, Noppen en Wilimink)

Een advocaat dient zorgvuldig met de belangen van een wederpartij om te gaan, zeker wanneer het belang van de eigen cliënt daar niet nadelig door wordt beïnvloed. Om die reden is het tuchtrechtelijk laakbaar het adres van een wederpartij, dat deze kennelijk juist voor de cliënt van de advocaat geheim wil houden, aan de eigen cliënt bekend te laten worden.

- Advocatenwet artikel 46
- Gedragsregel 1 (3.4 Jegens tegenpartij in acht te nemen zorg)

Feiten

Twee ex-echtgenoten hebben met elkaar een geschil; mr. X staat de man bij. Klaagster is de vrouw.

Mr. X heeft via de gemeente Z de beschikking gekregen over het geheime woonadres van klaagster waarbij hem er bij toezending van die gegevens uitdrukkelijk op gewezen is dat het een geheim adres betreft. Mr. X heeft dit geheime adres bekend laten worden aan de ex-echtgenoot (zijn cliënt) door het adres te vermelden in een door hem opgesteld verzoekschrift waarvan hij kopie aan zijn cliënt heeft gezonden.

Rectificaties data

De uitspraak gepubliceerd in *Advocatenblad* 2007-9, p. 388-389, vond niet plaats, zoals vermeld, op 23 januari 2006, maar moet gedateerd worden op 22 september 2006. Terecht wordt in de uitspraak vermeld dat het ging om een beroep tegen een uitspraak van de Raad van Discipline Den Haag van 23 januari 2006.

En in *Advocatenblad* 2007-11, p. 489, staat een uitspraak van de Amsterdamse Raad, met als datum 21 juni 2006. Het gaat evenwel om 27 juni 2006.

Mr. X erkent deze gang van zaken; hij stelt niet opzettelijk te hebben gehandeld en betreurt dat het zo gelopen is.

De achtergrond van de zaak is dat klaagster haar ex-echtgenoot tijdens haar zwangerschap in verband met mishandeling heeft verlaten; de ex-echtgenoot is daarvoor veroordeeld tot een gevangenisstraf; het ouderlijk gezag is alleen aan klaagster toegewezen en de vaststelling van een omgangsregeling is afgewezen.

Beoordeling door de raad

De raad stelt voorop dat een advocaat een grote mate van vrijheid toekomt om de belangen van zijn cliënt te behartigen en dat deze vrijheid niet ten gunste van een wederpartij mag worden beknut, tenzij daarbij de belangen van de wederpartij nodeloos en op ontoelaatbare wijze wordt geschaad. Mr. X had uit het aan hem toegezonden uittreksel uit het gemeentelijk GBA-register en uit het uittreksel uit het gezagsregister kunnen afleiden dat klaagster, wegens redenen die bij mr. X als bekend verondersteld mogen worden, wilde voorkomen dat haar ex-echtgenoot bekend raakte met haar woonadres. Mr. X heeft desondanks het geheime adres van klaagster in zijn verzoekschrift vermeld zonder dat gebleken is dat zulks noodzakelijk was. Mr. X diende daarmee geen enkel te respecteren belang van zijn cliënt. Doordat hij het geheime adres aan zijn cliënt heeft prijsgegeven heeft mr. X de in dit geval alleszins te respecteren belangen van klaagster nodeloos en ontoelaatbaar geschaad. Mr. X heeft door deze handelwijze blijk gegeven minst genomen onzorgvuldig ten opzichte van klaagster en tuchtrechtelijk verwijtbaar te hebben gehandeld. De raad acht de klacht dan ook gegrond.

Volgt

Gegroundverklaring van de klacht; op-
legging van de maatregel van berisping.

Behoedzaam omgaan met getuige

Raad van Discipline Arnhem, 14 augustus 2006
(mrs. Van Ginkel, Harenberg, Klemann, Verster en De Vlieger)

De advocaat dient bij de benadering van op te roepen getuigen behoedzaam te werk te gaan en beïnvloeding van een getuige zo veel mogelijk te voorkomen. Grievende uitlatingen over een derde.

- Advocatenwet artikel 46 (3.3.1 Grievende uitlatingen; 4.2 Deskundigen, getuigen en adviseurs)
- Gedragsregels 16 lid 3 en 31

Feiten

Mr. X staat een cliënt bij in een alimentatiekwestie. Klaagster heeft onder meer loonbeslag doen leggen in verband met achterstallige partneralimentatie, van welk beslag in kort geding opheffing wordt gevorderd. Na afloop van de zitting raakt mr. X in gesprek met klaagster. Volgens klaagster heeft mr. X met opgestoken vinger voor haar neus zwaaiend gezegd dat klaagster niet te vertrouwen was en dat hij het klaagster nog erg lastig ging maken. Mr. X ontkent dat een en ander aldus heeft plaatsgevonden maar zegt wel dat ter zitting mogelijk woorden als 'leugen' en 'leugenachtigheid' zijn gevallen. In klachtonderdeel a beklagt klaagster zich over deze bejegening.

Mr. X heeft tweemaal ten huize van zijn cliënt gesproken met de 21-jarige dochter van partijen. Dat heeft geresulteerd in een brief van die dochter, die door mr. X in rechte wordt overgelegd. De brief is

door mr. X opgesteld en vervolgens door de dochter ondertekend. In die brief laat de dochter weten dat haar moeder, klaagster, een verkeerde voorstelling van zaken heeft gegeven en spreekt de dochter uit dat haar moeder, anders dan zij zegt, schulden van haar dochter heeft betaald.

In klachtonderdeel b wordt erover geklaagd dat mr. X de dochter heeft beïnvloed.

Beoordeling

Klachtonderdeel a

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting is aannemelijk geworden dat de feitelijke toelichting, zoals die door klaagster naar voren is gebracht, juist is. De raad is van oordeel dat de opmerking, die mr. X na afloop van het kort geding richting klaagster heeft gemaakt grievend en bovendien onnodig grievend was, omdat deze na afloop van de zitting is gedaan op een moment waarop deze opmerking geen enkel redelijk doel meer kon dienen. Klachtonderdeel a is derhalve gegrond.

Klachtonderdeel b

Het is op zichzelf toegestaan eigen getuigen te benaderen, doch een advocaat dient daarbij wel behoedzaam te werk te gaan en wel op zodanige wijze dat zoveel mogelijk beïnvloeding van de getuige voorkomen wordt. De door mr. X gekozen aanpak brengt het risico met zich van ongeoorloofde beïnvloeding en manipulatie. De raad is van oordeel dat mr. X bij de benadering van de dochter te ver is gegaan. Daarbij speelt een rol dat de dochter volgens mr. X een kwetsbaar meisje is, het feit dat mr. X de dochter zeer indringend heeft bejegend (tweemaal een langdurig gesprek bij de dochter thuis), een voorbeeldbrief heeft geschreven, waarin niet alleen feiten maar ook negatieve kwalificaties aan het adres van klaagster zijn opgenomen en dat ten slotte de dochter op het moment waarop zij de verklaring afgaf, in het huis van haar vader woonde en zodoende in een zekere afhankelijkheidspositie verkeerde ten opzichte van hem, voor wie mr. X als advocaat optrad.

Beslissing

De klacht van klaagster tegen mr. X is in beide onderdelen gegrond. Aan mr. X wordt de maatregel van een berisping opgelegd.

Noot

In het bijzonder de beslissing op klachtonderdeel b is de moeite waard om bij stil te staan. Het gaat om de benadering van een potentiële getuige, waarbij de raad mede in de beschouwing betreft dat de advocaat de brief heeft opgesteld die door de getuige wordt ondertekend. De omgang met potentiële getuigen blijft altijd een heikel punt. Aan de ene kant heeft het, professioneel gezien, natuurlijk weinig zin om aan de rechter getuigen voor te dragen wanneer de advocaat in het duister tast over hetgeen zij mogelijk zullen kunnen verklaren. Een volgende en niet onlogische stap is dat wanneer een advocaat zich ervan heeft overtuigd dat de getuige een bijdrage kan leveren aan een mogelijke bewijsvoering, de verklaring op schrift wordt gesteld zodat ook de rechter zich een beeld kan vormen van de mogelijke relevantie. Dat gebeurt soms aan de hand van een brief van de getuige zelf, maar eigenlijk valt niet goed in te zien wat er tegen de in de praktijk ook wel gevolgde gewoonte is, dat de advocaat aan de hand van wat de getuige hem vertelt, een verklaring opstelt die vervolgens door de getuige wordt ondertekend. Een stapje verder is het, wanneer een notaris wordt ingeschakeld die de verklaring opneemt en die verklaring door de getuige onder ede laat bevestigen. Aan de andere kant is er de vrees dat een en ander gemanipuleerd wordt, althans dat de indruk van beïnvloeding zou kunnen ontstaan. Het schrikbeeld is dat van de getuige, die een zinvolle toelichting geeft en vervolgens, desgevraagd, laat weten dat een en ander nauwkeurig met de advocaat is afgestemd waardoor die op zichzelf zinvolle verklaring van onwaarde dreigt te worden.

In de onderhavige casus dringt zich de vraag op wat de advocaat dan wél had moeten doen. Hem wordt verweten dat hij tweemaal een langdurig gesprek met de getuige heeft gevoerd, dat hij de verklaring van de getuige zelf op schrift heeft gezet, en dat hij er geen rekening mee heeft gehouden dat de getuige bij haar vader thuis woonde en in een zekere afhankelijkheidspositie ten opzichte van de vader verkeerde. Had de advocaat dan ermee moeten volstaan, door te geven wat hij van zijn cliënt had vernomen, met het risico dat de getuige, eenmaal gehoord, een volstrekt andersluidend verhaal had verteld en de aan het getuigenverhoor bestede tijd verspild blijkt? Dat de advocaat als notulist optreedt, klinkt ook niet zonder meer onaanvaardbaar, waarbij wel een rol kan spelen of de getuige gemakkelijk in staat zou zijn geweest om zelf een brief te concipiëren of niet. Om een mogelijke kwalijke indruk te vermijden zou overigens aan een door de advocaat op te stellen verklaring kunnen worden toegevoegd dat die tot stand is gekomen na overleg met de advocaat, opdat de wederpartij en de rechter zich van de bruikbaarheid een beter beeld kunnen vormen, maar doorslaggevend blijft toch wat de getuige uiteindelijk onder ede zegt en niet wat eerder is opgeschreven. Wat uiteindelijk dus het meest van belang lijkt, is of de getuige achteraf de verklaring betreurt dan wel die verklaring anderszins onjuist is én de advocaat in de totstandkoming een sturende rol heeft vervuld. Uit de uitspraak blijkt niet dat de raad aan dat aspect aandacht heeft besteed en in elk geval heeft de raad niet zelf de getuige gehoord over de gang van zaken rond haar verklaring. Het voert daarom te ver om uit de onderhavige uitspraak een absolute regel te destilleren dat de advocaat zich te allen tijde ervan moet onthouden om met potentiële getuigen te spreken en behulpzaam te zijn bij het formuleren van verklaringen.

GJK.

Klacht vijf jaar onbeantwoord

Raad van Discipline Arnhem, 21 augustus 2006
(mrs. De Vries, Bige, Dam, Maissan en Van Wersch)

Of een klager in zijn klacht niet-ontvankelijk is wegens tijdsverloop is afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Als een advocaat een gefundeerd bezwaar tegen een declaratie onbeantwoord laat, komt hem zelfs vijf jaar na het beëindigen van de opdrachtrelatie nog geen beroep op niet-ontvankelijkheid toe.

Advocatenwet artikel 46 (6 Tuchtprocesrecht, Ontvankelijkheid na aanzienlijk tijdsverloop)

De feiten

Klager heeft zich bij brief van 1 november 2005 beklagd over mr. X. De verwijten betreffen gedragingen van mr. X als advocaat van klager in het jaar 2000. Het gaat erom dat mr. X toen zou hebben verzuimd een dagvaarding en een daaropvolgend herstel-exploit aan te brengen waardoor een daaraan voorafgaand conservatoir beslag kwam te vervallen. Recent is klager door het toenmalige kantoor van mr. X in rechte aangesproken tot betaling van de door klager destijds betwiste en niet-voldane declaraties.

Voorzittersbeslissing

De klacht wordt in eerste instantie bij voorzittersbeslissing beslist. De voorzitter overweegt daartoe dat de klacht in al zijn onderdelen betrekking heeft op een zaak die mr. X in 2000 voor klager heeft behandeld. In dat jaar heeft klager de opdracht aan mr. X beëindigd en bij een andere advocaat ondergebracht. Mr. X heeft toen zijn werkzaamheden gedeclareerd en klager heeft daar toen meteen al bezwaar tegen gemaakt. In de kern is dat bezwaar dat aan klager bemoeiingen in rekening waren gebracht die vruchteloos zijn gebleven en daarom niet berekend hadden mogen worden.

De onderhavige klacht ziet op deze bezwaren en de aanleiding voor klager om deze kwestie thans, ditmaal langs tuchtrechtelijke weg, aan de orde te stel-

toor van mr. X een civiele procedure is gestart om die declaraties te incasseren.

Tegen deze achtergrond is het oordeel van de voorzitter dat de klacht kennelijk niet-ontvankelijk is. Het is een oude zaak en uit het verweer blijkt dat mr. X, die sedert 1 september 2004 op een ander kantoor werkzaam is, nadeel ondervindt van het enorme tijdsverloop en zijn vertrek naar een ander kantoor omdat hij niet over het dossier van destijds kan beschikken en hij het bij zijn verdediging tegen de klacht met zijn herinnering aan de zaak moet doen. Dat oordeel wordt niet anders door het punt dat mr. X de kwestie van klagers onvrede over de declaraties destijds niet tot een heldere oplossing heeft gebracht maar eenvoudig heeft laten rusten (zoals klager zelf op zijn beurt ook deed en het vervolgens zo kon gebeuren dat het oude advocatenkantoor van mr. X alsnog tot incasseren overging). Het feit dat dit voormalige advocatenkantoor van mr. X na zoveel jaren gemeend heeft om, blijkbaar zonder eerst met mr. X overleg te voeren of de kwestie met klager te bespreken, alsnog tot incasseren over te moeten gaan, kan klager mr. X niet aanwrijven, want mr. X staat daarbuiten. Dat zulks heeft kunnen gebeuren omdat mr. X de bezwaren van klager toen niet heeft afgewerkt is, als het in het licht van de omstandigheden al een verzuim van tuchtrechtelijk gewicht is, dan wel een oud verzuim. En

(advertenties)

Laat je licht elders schijnen!

OSINGA
advocaten

www.osinga-advocaten.nl

Osinga Advocaten is een Utrechts kantoor gespecialiseerd in vastgoed, ondernemingsrecht, arbeidsrecht en incasso.

Wij zijn op zoek naar een:

(GEVORDERDE) ADVOCaat-STAGIAIRE & ADVOCaat-MEDEWERKER

met belangstelling voor arbeidsrecht en ondernemingsrecht

Geïnteresseerd? Stuur dan een sollicitatiebrief met c.v. naar:
Osinga Advocaten t.a.v. Sabrina de Kruijff
Postbus 85074, 3508 AB Utrecht
T. 030 - 24 00 143

dat verzuim dan inderdaad tuchtrechtelijk relevant is doet zich gelden dat mr. X door het tijdsverloop hinder ondervindt bij een inhoudelijke verdediging op dat punt, terwijl daarvoor de feitelijke juistheid en de gegrondheid van klagers bezwaren tegen de declaraties van destijds dan alsnog, nu zes jaar later, nagelopen zouden moeten worden. Opmerking daarbij verdient verder nog dat het tuchtrecht niet is bedoeld om een civielrechtelijke kwestie als deze tot een uitkomst te brengen.

Bij voorzittersbeslissing wordt de klacht van klager tegen mr. X kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Verzet

Van deze voorzittersbeslissing komt klager in verzet. Klager voert onder meer het navolgende aan.

De Advocatenwet kent geen verjaringstermijn voor het indienen van klachten. Mr. X was op de hoogte van de klachten en had deze niet op zijn beloop mogen laten. De klacht betreffen de diverse verzuimen van mr. X waarvoor hij zich moet verantwoorden. Het civielrechtelijk geschil betreft slechts de rechtmatigheid van de declaraties.

Bij de nadere beoordeling gaat de raad uit van de in de voorzittersbeslissing beschreven feiten, en voorts van in 2000 verzonden facturen, urenspecificaties en daaromtrent in de jaren 2000 en 2001 gevoerde correspondentie, die afsluit met een brief van 27 oktober 2001 van klager waarin deze onder meer schrijft:

‘Ingevolge het gestelde in de laatste twee alinea’s van mijn fax, die u niet heeft tegengesproken, laat staan weerlegd, dient de declaratie 20.68.217 geheel en de declaratie 20.68.218 ten dele te vervallen.’

Op deze brief heeft klager geen reactie ontvangen. De raad stelt vast dat mr. X heeft erkend dat klager hem heeft verzocht over te gaan tot beslaglegging en dat daarbij fouten zijn gemaakt en voorts dat de afwikkeling van het dossier van klager zeker geen schoonheidsprijs verdient.

De raad beoordeelt het verzet als volgt.

Het is juist dat de Advocatenwet geen termijn kent voor de verjaring van het recht om een klacht tegen een advocaat in te dienen. Volgens vaste jurisprudentie brengt het beginsel van rechtszekerheid echter mee dat een advocaat ervan moet kunnen uitgaan dat een klacht over zijn handelen en/of nalaten binnen een redelijke termijn wordt ingediend. Welke termijn als redelijk moet worden beschouwd is afhankelijk van de omstandigheden van het geval.

Ten dezen is van belang dat mr. X niet heeft gereageerd op de vragen en opmerkingen van klager in zijn brieven van 6 november 2000 en 27 oktober 2001 en volstaan heeft met het sturen van een urenspecificatie, terwijl vaststaat dat er fouten zijn gemaakt bij de behandeling van klagers zaak en er daarom alle redenen was om te reageren op de vragen en opmerkingen van klager.

Van klager had niet verwacht mogen worden dat hij, nadat hij reeds twee brieven aan mr. X had gestuurd, mr. X nogmaals zou hebben benaderd met het verzoek hem uitsluitel te geven over de verschuldigdheid van de nota’s.

Mr. X had behoren te reageren op de brieven van klager en hij had klager niet in het ongewisse mogen laten betreffende de verschuldigdheid van de nota’s.

Omdat mr. X klager geen uitsluitel heeft gegeven omtrent de verschuldigdheid van de nota’s heeft de voormalige werkgever van mr. X klager in 2005 kunnen dagvaarden tot betaling van die nota’s; de vordering op klager was nog niet verjaard.

Het beginsel van ‘equality of arms’ alsmede de overige omstandigheden brengen mee dat de klacht van klager vervolgens, ook al is er ruim vijf jaar verlopen tussen de beëindiging van de werkzaamheden van mr. X en het indienen van de klacht, ontvankelijk is. Klager heeft de klacht immers ingediend kort nadat hij door de voormalige werkgever van mr. X was gedagvaard.

De raad is voorts van oordeel dat de klacht gegrond is. Immers, mr. X heeft erkend dat hij de dagvaarding en het hersteexploit niet heeft aangebracht, terwijl voorts vaststaat dat hij te veel uren in rekening heeft gebracht.

Mr. X heeft voor zijn vertrek aan zijn voormalige werkgever voorgesteld de nota’s, die hij op 23 en 24 augustus 2000 aan klager heeft gestuurd, af te boeken. De voormalig werkgever van mr. X heeft daar niet mee ingestemd.

Omdat mr. X niet de vrijheid had de nota’s af te boeken en de voormalige werkgever zonder enig overleg met mr. X is overgegaan tot het rauwelijks dagvaarden van klager, meent de raad dat er geen maatregel aan mr. X dient te worden opgelegd.

Beslissing van de raad

Het verzet is gegrond; klager is ontvankelijk; de klacht is gegrond. Aan mr. X wordt geen maatregel opgelegd.